

چرا دفتر موسیقی هزینه کرد بودجه سال گذشته را منتشر نمی‌کند؟

مخالفتان شفافیت، همچنان پیروز میدان

بینا یاری

فعالیت‌های اقتصادی تهیه‌کنندگان حوزه موسیقی، بعید است سازمان برنامه و بودجه نیز مبلغ زیادی از آن را برای دفتر موسیقی جاری ساخته باشد و از سوی دیگر بحران اقتصادی، رکورد و تورم و حشمتناک بالای ۴۰ درصد و عدم امکان تبادل مالی با سایر کشورها و بلوکه شدن منابع ارزی در خارج از کشور امکان تحقق بودجه را کمی دور از انتظار ساخته است هر چند امکان گشایش هر لحظه وجود دارد. اما از آنجایی که بودجه اندک حوزه موسیقی تنها منابعی است که از سوی بیت‌المال

برای عموم جامعه موسیقی تخصیص می‌باید هزینه کرد این بودجه و گزارش درباره میزان تحقق بودجه نیازی است که از مدت‌ها پیش شناسایی شده و مطابق دستور رئیس‌جمهور مبنی بر شفافیت و انتشار هزینه‌کرد و رعایت آن در خصوص انتشار ریز هزینه‌کرد بودجه دفتر موسیقی و بنیاد رودکی در سال ۹۶، انتشار می‌رفت این روند برای سال‌های آتی ادامه یابد اما اکنون دو سالی هست که هیچ گزارشی از ریز هزینه‌کرد بودجه دفتر موسیقی منتشر نشده است.

اردیبهشت‌ماه سال ۹۸ بود که علی‌ترابی، مدیر دفتر موسیقی که شفافیت مالی را سرلوحه خود داشت و عملکرد مالی سال ۹۶ را برای اولین بار در تاریخ وزارت ارشاد منتشر ساخته بود پس از ۱۴ ماه مدیریت بر دفتر موسیقی از آن استعفا کرد، از آن پس جانشین او در دفتر موسیقی خود را ملزم به رعایت انتشار گزارش هزینه‌کرد بودجه سالانه ندید و عملاً با عدم شفافیت مالی برای مبارزه با فساد در دفتر موسیقی و وزارت ارشاد مانع تراشی کرد.

اینکه چه دلایلی باعث شده است مدیر فعلی دفتر موسیقی علی‌رغم موافقت وزیر فرهنگ و ارشاد بر شفافیت مالی، علاقه‌ای به انتشار گزارش عملکرد مالی بودجه‌های خرج شده در سال پیش از مدیریت خود و پارسال نداشته باشد را باید از معاونت هنری ارشاد به عنوان نهاد ناظر بر دفتر موسیقی پرسید؛ اما هر چه هست روایی که پیش از حضور مدیر فعلی دفتر موسیقی ایجاد شده بود را ایشان به یک‌باره گسسته است و علاقه‌ای به پاسخگویی در این باره ندارد. آن‌هم در شرایطی که کشور مابیش از تورم درگیر بیماری ناکارآمدی مدیریت و تبعیض در هزینه‌کرد بودجه است و شایسته است برای مبارزه با فساد و ناکارآمدی هزینه‌کرد‌های مالی در خصوص بودجه به عنوان بیت‌المال عمومی کاملاً دقیق منتشر و مشخص شود حضور هر مدیر در دفتر موسیقی و عملکرد او چه تناسبی با وضعیت مالی او دارد و چه بهبودهایی در حوزه موسیقی حاصل شده و یا چه مواردی نیاز به بررسی دارد.

اما اینکه به‌طور کلی هزینه‌کرد مخفیانه بماند و گزارشی درباره آن به مردم داده نشود شیوه پسندیده‌ای نیست و شفافیت را به عملکرد مدیران وارد می‌سازد. اغلب اهالی جامعه موسیقی سال‌هاست از بودجه دولتی نفعی نمی‌برند و البته در خصوص هزینه‌کرد شایسته آن نیز

اغلب اهالی موسیقی سال‌هاست از بودجه دولتی نفعی نمی‌برند و البته در خصوص هزینه‌کرد شایسته آن نیز اعتمادی به دولتمردان ندارد، از این رو اعتمادسازی دوطرفه بین دولتمردان و موزیسین‌ها تنها با شفافیت و انتشار گزارش عملکرد مالی و دخیل دانستن نظرات جامعه موسیقی ممکن است به‌مرور زمان ایجاد شود

اعتمادی به دولتمردان ندارند، از این رو اعتمادسازی دوطرفه بین دولتمردان و موزیسین‌ها تنها با شفافیت و انتشار گزارش عملکرد مالی و دخیل دانستن نظرات جامعه موسیقی ممکن است به‌مرور زمان ایجاد شود؛ اما در جایی که اهالی موسیقی نامحرم بودجه سالانه دولت برای خود هستند و از آن بهره‌ای نمی‌برند آیا نباید پرسید که این هزینه‌کرد بودجه در کجا خرج شده و می‌شود که اغلب جامعه موسیقی از آن نفعی ندارند؟ آیا بعد از چهل و اندی سال نباید این شیوه اصلاح شود؟ آیا باید اجازه داد هر مدیری که در حوزه موسیقی صاحب‌منصب شد خود را محق بر جفا به اغلب جامعه موسیقی بداند؟

مبلغ بودجه دفتر موسیقی مطابق آنچه در لایحه بودجه سال ۹۹ به مجلس ارسال و ارائه شد رقمی حدود ۵۶ میلیارد تومان در نظر گرفته شده بود که نسبت به مبلغ بودجه سال ۹۸ رشد شش و نیم میلیاردی دارد و اکنون با گذشت نیمی از سال و تعطیل بودن بسیاری از فعالیت‌های موسیقایی از جمله کنسرت‌ها و بی‌رونق بودن بازار

دنگ و دونگ

مقایسه میزان رعایت پروتکل‌ها و لحاظ مواردی در اجرای ارکستر سمفونیک تهران و ارکستر فیلارمونیک برلین

این کجا و آن کجا؟!!

لیلا موسی‌زاده

سیستمی مضاف بر آنچه تاکنون در سالن استفاده می‌شده است برای تهیه بهتر و ایجاد هوای در جریان درون سالن بود. امکانی که ایجاد آن برای تمامی اجتماعات در سالن‌های سرپوشیده بسیار مهم است؛ اما فعلاً این امکان تنها از عهده آلمانی‌های منضبط و بادیسیپلین برآمده است؛ چرا که هم موارد بهره‌برداری از ساختمان و اضافه کردن دستگاه تهویه را به تکویی انجام داده‌اند و هم تغییراتی در استطاعت شهرداری برلین به عنوان حامی مالی اصلی این ارکستر یک‌صد و اندی‌ساله ایجاد کرده‌اند؛ مهمتر اینکه افزودن سیستم تهویه منجر به تخریب بخشی از دیوار یا سقف و ... و یا تغییرات آن‌چنانی در بنای سالن یا افزودن صدای اضافه در این سالن نشده است. حتماً چنین مواردی در یک سالن کنسرت باید رعایت شود تا کیفیت اجرا دستخوش تغییرات نشود.

لازم، مسأله فنی هنری بود که مدیر ارکستر از به کار گرفتن نیمی از اعضا در ارکستر برای ایجاد فاصله بین نوازندگان مطرح ساخته بود و اینکه لازم است حتماً در بین نوازندگان سازهای بادی چوبی یا بادی برنجی‌ها فاصله یک و نیم متری برقرار باشد از این رو با کمبود نیروهای اصلی تنها قطعاتی اجرا خواهد شد که به ارکستر بزرگ نیاز ندارند و یا در بخش بادی چوبی و یا بادی برنجی‌ها بتوان با تعداد کم نوازنده آن‌ها را به انجام رساند، یعنی مدیر فنی این ارکستر فاصله‌گذاری و رعایت آن را در انتخاب برنامه‌ها و قطعات برای اجرا لحاظ و متناسب با شرایط ایجاد شده فصل جدید فعالیت‌های ارکستر فیلارمونیک را تعریف کرده است. مسأله‌ای که از درایت و پختگی و تجربه و اشراف این تیم به قطعات سمفونیک خبر می‌دهد و نشان از اهمیت رعایت سلامتی و امتداد فعالیت حرفه‌ای و الزام هر دوستان به باقی‌بودن در منظم‌ترین ارکستر سمفونیک دنیا دارد.

حالا این مسأله را مقایسه کنید با شرایط اجرای موسیقی نمایش علمدار در تالار وحدت. به عکس دوم مربوط به این اجرا و گفته‌های مسئولین مربوطه دقت کنید. فاصله بین نوازندگان ارکستر را ببینید، تبلیغات مورد نظر مسئولین و دست‌اندرکاران درباره این اجرا را بخوانید که نه حرفی از سیستم‌های اضافی تهویه شده و نه رعایت فاصله و کاستن از اعضای ارکستر مدنظر قرار گرفته است. در انتخاب رپرتوار قطعات اجرایی نیز چنان تجربه‌ای نبوده است که تنها قطعاتی اجرا شود که احتیاج به سازهای بادی نداشته باشد. آن‌هم ارکستر سمفونیک تهران که از سال گذشته رهبر دارد و نه تمرینی داشته است.

اصرار مدیرعامل بنیاد رودکی بر اجرای یک قطعه با ارکستری به نام ارکستر سمفونیک تهران به‌منظور سپردن رهبری ارکستر به بردیا کیارس که توان و تجربه‌ای در این راه ندارد؛ از آن مسائلی است که هیچ‌گونه موارد هنری و ساماندهی منظم در آن نقشی ندارد و تنها مواردی است که می‌توان گفت مدیرعامل بنیاد رودکی که در مدت حضورش در این سمت خط و خطاهای بسیاری را مرتکب شده است یک نمونه دیگر هم بر آن افزوده است.

و گر نه هر عقل سلیمی می‌داند که ارکستر بی‌سامان سمفونیک تهران نه رهبر دارد و نه توان اجرا؛ و نه می‌بایست با شرایط نامناسب تهویه در تالار وحدت به روی سن رود. اینکه خواسته مدیرعامل بنیاد رودکی این است که از بردیا کیارس یک رهبر ارکستر سمفونیک بسازد به‌هر حال آرزوی خام و یا عیب نیست و پس از بیست سال استمرار فعالیت در رهبری ارکستر حتماً چنین چیزی ممکن است اما بازی با سرمایه‌های این مملکت و جان نوازندگان در این شرایط پیک سوم شیوع بیماری کرونا قابل دفاع نیست. هر گاه این ارکستر آن قدر نظم و سامان یافت که پاسخ همواره برنامه‌های فصل به فصل سالانه و

مرتب داشته باشد و آن را موبه‌مو اجرا کند آن وقت می‌تواند برای ایام سوگواری محرم و صفر که همه‌ساله ارکستر در تعطیلی به سر می‌برد برنامه مناسبی هم بچیند نه اکنون که ارکستر بدون رهبر بعد از ۷ ماه تعطیلی ملزم به اجرای برنامه‌ای مناسبی در پیک شیوع کرونا شود تنها برای رهبر ساختن از یک نفر. آن‌هم با قطعه‌ای که از نظر فنی متناسب با شرایط شیوع بیماری کرونا و فاصله‌گذاری اجتماعی نیست و یا روی کاهش تعداد نفرات و اینکه قطعه انتخابی رای اجرای ارکستر و گروه بزرگ نوازندگان از کیفیت بالای فنی و هنری نیز برخوردار نیست؛ دقت نشده است که بیرو آن حرف و حدیث‌های بسیاری از جمله دخیل ساختن منابع مالی و رفاقت‌ها در کار هنری و ناکارآمدی مدیریت را به دنبال داشت. از این رو اجرای علمدار برای یک ارکستر تعطیل نمی‌تواند جز برای ترمیم رفاقت‌ها و یا کیشی‌هایی که خسارت آن‌ها در دولت بعدی مشخص خواهد شد، معنا یابد. به راستی چه مرجعی به این پرسش که این اجرا برای هنر موسیقی خاصه ارکستر سمفونیک چه میزان غیر قابل جبران خواهد بود؛ پاسخ می‌دهد؟

نوا

اسامی قطعات و آلبوم‌های جدید دارای مجوز منتشر شد

موسیقی پاپ همچنان پر رونق
دفتر موسیقی معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ظرف هفته آخر شهریور ماه مجوز ۵۹ آلبوم و تک‌آهنگ را صادر کرده است.

روابط عمومی دفتر موسیقی جزئیات این خبر را بدین شرح اعلام کرده: ۵ آلبوم موسیقی در ژانرهای سنتی (۱۱ آلبوم) و پساپ (۴ آلبوم) و ۵۴ تک‌آهنگ در ژانرهای سنتی (۲۲ قطعه)، پاپ (۴۳ قطعه) و تلفیقی (۹ قطعه) طی روزهای هفته آخر شهریور ماه از دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مجوز گرفتند. آلبوم‌های «رودین» به آهنگسازی و خوانندگی میلاد رضا، «ستاره دنباله‌دار» به آهنگسازی و خوانندگی میثم گودرزی، «نگاه» به آهنگسازی مجید رضازاده و خوانندگی امین عراقی، «سرمازده» به آهنگسازی و خوانندگی میرحسین حسینی و آلبوم موسیقی سنتی «زخمه» به آهنگسازی و خوانندگی مسعود میرزا احمد مجوز انتشار دریافت کرده‌اند. از میان تک‌قطعه‌هایی که مجوز انتشار آن‌ها صادر شده می‌توان به قطعه «عشق» به خوانندگی حسام‌الدین سراج و آهنگسازی فرید الهامی، قطعه «نگار بی‌ وفا» به خوانندگی سالار عقیلی و آهنگسازی مسعود تدینی، قطعه «نوروز ما» (به پاسداشت طبیعت و نوروز) به خوانندگی محمد رشوند و آهنگسازی رامین عبداللهی، قطعه عاشورایی «دیدار» به خوانندگی امیر شیشه‌گران و آهنگسازی فرید نادری، قطعه «جمعه بی‌شنبه» به خوانندگی فریدون آسرای و آهنگسازی پیام شفاهی و «فصل پریشان شدن» به خوانندگی و آهنگسازی علی زند و کیلی اشاره کرد. در شش ماهه نخست سال جاری، سالار عقیلی برای ۴ قطعه دیگر به نام‌های می‌ترسم، قطعه مادر (به مناسبت روز مادر)، قطعه باران بهاری و قطعه دل‌بسته شدم از دفتر موسیقی مجوز دریافت کرده است. این در حالی است که میزان درخواست مجوز برای آثار پاپ و تلفیقی بیشتر شده و آثار ارائه‌شده در حوزه سنتی افزایش نداشته است. روابط عمومی دفتر موسیقی در انتهای خبر ارسال شده با توضیح اینکه گزارش صدور مجوز دفتر موسیقی هر هفته در قالب خبر منتشر می‌شود، توضیح داده که برای این آثار صرفاً مجوز انتشار صادر شده و زمان انتشار آن در اختیار مالک‌اثر خواهد بود.

نونا

شب نیشابور منتشر شد

پارتیتور و پارت‌ها
آهنگساز: فرامرز پایور
مقابله و حاشیه‌نویسی:
مینا افتاده
ناشر: منظومه
خرد، تابستان ۹۹
کتاب‌های «خانه»

پایور» برای طیف وسیعی از موسیقی دانان، هنرجویان و دانشجویان موسیقی و نوازندگان سازهای ایرانی کتاب‌هایی کاربردی هستند. معضلی که موسیقی ایرانی با آن روبه‌روست؛ کمبود و ضعف منابع گروه‌نوازی است. فرامرز پایور در عمر هنری خود با گروه‌سازهای ایرانی‌اش بیش از سی سال برای این گروه ساخته است تنظیم کرده است. آثار گرانمایه‌ای که او برای گروه‌سازهای ایرانی نوشته است می‌تواند در تجزیه و تحلیل، تمرین گروه‌نوازی و سازهای ایرانی، شناخت تاریخ گروه‌نوازی در ایران و بسیاری ایده‌ها و فعالیت‌های دیگر به کار گرفته شوند.

بادترسی خانه پایور به دست‌نوشته‌های ایشان، راه تصحیح و مقابله و انتشار این آثار هموار شده است و از این پس این سری از آثار ایشان در دسترس جامعه موسیقی ایرانی قرار خواهد گرفت.

لازم است گوشزد کنیم که فرامرز پایور این آثار را به صورت پارتیتور بلکه به شکل پارت‌های جداگانه ثبت کرده‌اند. خانه پایور ضمن حفظ خصوصیات ثبت ایشان در کتاب‌ها، این آثار را به صورت پارتیتور هم به چاپ رسانده است که برای آهنگسازان و سرپرستان گروه‌های ایرانی بسیار راهگشاست.

در هر کتاب ابتدا توضیحاتی ضروری برای تشریح نت‌نویسی و مقایسه نسخه‌ها آمده است، سپس پارتیتور اثر و در ادامه پارت‌های جداگانه برای هر ساز که معمولاً شامل پارت: نی، کمانچه، قیچک، آلتو، سنتور، تار، رباب و عود است، آمده است.